

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie skazanego Z. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013 r.

na skutek zażalenia Z. K. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lutego 2013 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego Z. K. o wznowienie postępowania z uwagi na niezuzpełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany, z którego wynika, że nie zgadza się z opinią wyznaczonego z urzędu obrońcy o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Z. K. został wyznaczony obrońcą z urzędu do zbadania podstaw wniosku o wznowienie postępowania. Należy jednak podkreślić, że obrońca wyznaczony z urzędu nie jest zobowiązany do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.). W przedstawionej w niniejszej sprawie opinii obrońca oświadczył, że nie ma

takich podstaw i uzasadnił dlaczego. To stanowisko jest dla sądu wiążące. W Kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby organ procesowy do „przymuszenia” obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić innego obrońcę z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Natomiast organ procesowy, który wyznaczył obrońcę jest uprawniony do badania prawidłowego wykonania obowiązków w ramach zagwarantowania stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie określonym treścią art. 84 § 3 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono, aby wyznaczony Z. K. obrońca z urzędu, nienależycie wykonał swoje obowiązki.

Reasumując, skoro złożony przez skazanego wniosek o wznowienie postępowania zawierał wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.